

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1519010658
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1519010658.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného T. V., pre prečin výtržníctva podľa §364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139ods. 1 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/66/2019 zo dňa 23.06.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. f/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/66/2019 zo dňa 23.06.2020 vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uloženom ochrannom liečení a vo výroku, ktorým bola pošk. Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. odkázaná na civilný súdny proces.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému T. V., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F. - T., t.č. vo väzbe v UVV Bratislava
u k l a d á

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zák. ukladá sa obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaný T. V. zaväzuje k náhrade spôsobenej škody pre pošk. U. zdravotnú poisťovňu, a.s., so sídlom F., I. 3, K.: XX XXX XXX v sume 101,51 eur.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T//66/2019 zo dňa 23.06.2020 bol obžalovaný T. V. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa §364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139ods. 1 písm. e/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 18.05. 2019 v čase asi o 19.15 hod, na zástavke autobusov MHD č. 59, 68, 93, 94, 98 a N93 v smere do mesta v Bratislave - Petržalke, na Smolenickej ulici, na mieste verejnosti prístupnom, potom, čo vystúpil spolu so svedkom R. O. a poškodeným S. Q. z autobusu č. 98, udrel päšťou do tváre poškodeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/XX, Bratislava - L. Y..

Súd prvého stupňa obžalovanému uložil podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. 1/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú spoločnosť Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. so sídlom I. 3, Bratislava s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný súdny proces. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodeného S. Q. s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný súdny proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, a to proti výroku o vine a uloženom treste.

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že dňa 22.10.2019 bola na Okresný súd Bratislava V podaná obžaloba na obvineného T. pre zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že: dňa 18.05.2019 v čase asi o 19.15 hod, na zástavke autobusov MHD č. 59, 68, 93, 94, 98 a N93 v smere do mesta v Bratislave - Petržalke, na Smolenickej ulici, na mieste verejnosti prístupnom, potom, čo vystúpil spolu so svedkom R. O. a poškodeným S. Q. z autobusu č. 98, udrel päťou do tváre poškodeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/XX, Bratislava - Staré Mesto, následkom čoho poškodený padol na zem, po tom napriek tomu, že na zástavke MHD čakali doposiaľ nestotožnení cestujúci, v útoku pokračoval a kopal a udieral poškodeného, ktorý ležal na zemi a rukami si kryl hlavu do oblasti tváre a hlavy, svojím konaním poškodenému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/XX, F. - Staré Mesto, spôsobil zlomeninu nosových kostí, zlomeninu nosovej priehradky, zlomeninu sánky vľavo, zlomeninu spodiny očné vpravo, zlomeninu krídlových výbežkov čuchovej kosti obojstranne, viac úlomkovú zlomeninu prednej a postrannej steny dutiny hornej čeľuste s vpáčením do dutiny čeľuste sprevádzanej zaliatím krvou oboch dutín, zlomeninu zubného výbežku hornej čeľuste, zlomeninu dvoch rezákov sánky, odreniny kože pravého nosového krídla a palca ľavej ruky s predpokladanou dĺžkou liečenia 6 až 8 týždňov a obmedzením bežného spôsobu života.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.06.2020 Okresný súd Bratislava V odsúdil obžalovaného T. V., pričom v rozpore so skutkovým stavom dokumentovaným vo vyšetrovacom spise upravil skutkovú vetu obžaloby tak, že vypustil slová „následkom čoho poškodený padol na zem, po tom napriek tomu, že na zástavke MHD čakali doposiaľ nestotožnení cestujúci, v útoku pokračoval a kopal a udieral poškodeného, ktorý ležal na zemi a rukami si kryl hlavu do oblasti tváre a hlavy, svojím konaním poškodenému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/XX, F. ~ Staré Mesto, spôsobil zlomeninu nosových kostí, zlomeninu nosovej priehradky, zlomeninu sánky vľavo, zlomeninu spodiny očné vpravo, zlomeninu krídlových výbežkov čuchovej kosti obojstranne, viac úlomkovú zlomeninu prednej a postrannej steny dutiny hornej čeľuste s vpáčením do dutiny čeľuste sprevádzanej zaliatím krvou oboch dutín, zlomeninu zubného výbežku hornej čeľuste, zlomeninu dvoch rezákov sánky, odreniny kože pravého nosového krídla a palca ľavej ruky s predpokladanou dĺžkou liečenia 6 až 8 týždňov a obmedzením bežného spôsobu života“; a zmenil právnu kvalifikáciu skutku na prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Okresný súd teda odsúdil obžalovaného pre skutok formulovaný po úprave vykonanej súdom takto „dňa 18.05.2019 v čase asi o 19.15 hod, na zástavke autobusov MHD č. 59, 68, 93, 94, 98 a N93 v smere do mesta v Bratislave - Petržalke, na Smolenickej ulici, na mieste verejnosti prístupnom, potom, čo vystúpil spolu so svedkom R. O. a poškodeným S. Q. z autobusu č. 98, udrel päťou do tváre poškodeného S. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom V. XXXX/XX, F. - Staré Mesto.“ pričom v tomto skutku videl okresný súd trestný čin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák.

Vyššie uvedená súdom vykonaná úprava skutku a právnej kvalifikácie nemá podľa prokurátora oporu vo vykonanom dokazovaní. S argumentáciou okresného súdu Bratislava V, ktorá ho viedla k zmene skutkovej vety v bode 1 obžaloby a následnému uznaniu viny obžalovaného podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., za čo mu s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok sa nie je možné v žiadnom prípade stotožniť, nakoľko pre takýto postup súd nemá oporu

vo vykonanom dokazovaní. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia okrem citácií výpovedí dostatočne nepopísal, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a to najmä ak si podľa názoru okresného súdu navzájom odporujú, keďže súd vo svojom rozhodnutí zmenil skutok i právnu kvalifikáciu. Z odôvodnenia súdu nie je zrejmé akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, čím súd konal v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 T. por. Vzhľadom na vyššie uvedené považujem rozsudok okresného súdu za nepreskúmateľný pre neurčitosť. Ani pri konštatovaní okresného súdu o osobe obžalovaného, postojí k trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a jeho závažnosti okresný súd nepopísal žiadne skutočnosti k osobe obžalovaného T. V. (okrem jeho trestnej a priestupkovej minulosti), jeho postojí k trestnej činnosti, okolnosti spáchania skutku a jeho závažnosti, teda mám za to, že ani uloženie takého druhu trestu a v takej výške súd riadne neodôvodnil.

Prokurátor ďalej uviedol, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní ako i v konaní pred súdom priamo i nepriamo v ich súhrne usvedčujú obžalovaného T. V. zo skutku uvedeného v obžalobe podanej na súd dňa 22.10.2019 a právne odôvodňujú kvalifikáciu tohto skutku ako zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Poškodený od samotného počiatku uvádzal, že ho obvinený bezdôvodne, surovo a agresívne fyzicky napadol. Z výpovede poškodeného Q. vyplýva, že síce nevie, či to bolo päšťou alebo kopaním, ale, že pri útoku na zastávke registroval údery, on sa len kryl (teda nie jeden ale viaceré údery) súčasne bol pacifikovaný a následne ho odviezla sanitka, čo súhlasí so závermi znalca. Túto výpoveď je nutné považovať za pravdivú a vierohodnú. Vo svojej výpovedi pri konfrontácii so svedkom J. poškodený Q. doznal, že bol predtým udretý neznámou osobou pri Tesco, pričom však uviedol, že nemal vážne zranenia, nebol po tomto útoku stresovaný, J. odniesol nákup. L. uviedol, že po druhom útoku (útoku obžalovaného V.) bol stresovaný, bol vyradený, nevnímal svet, nemohol sa pohnúť, čo opäť korešponduje sú závermi znalca MUDr. U..

Z písomného vyjadrenia obžalovaného k odvolaniu prokurátora, podaného a vypracovaného prostredníctvom obhajcu obžalovaného vyplýva, že s podaným odvolaním prokuratúry nemôže absolútne súhlasiť. Súdom uložený trest za spáchaný skutok a to v trvaní odňatia slobody dva roky so skúšobnou dobou až päť rokov považuje za primeraný a spravodlivý a správny. Súd správne postupoval pri ukladaní trestu, keď uložil trest, ktorý je nad spodnou hranicou trestnej sadzby a odôvodnil to tým, že sa sa ku skutku priznal a oľutoval ho, v budúcnosti chce viesť riadny život a pred spáchaním trestného činu nebol súdne trestaný. Taktiež súhlasí s výrokom súdu o treste, v ktorom mu výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a ustanovil maximálnu skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov. Takúto dĺžku skúšobnej doby s probačným dohľadom považuje vzhľadom k spáchanému skutku za primeranú okolnostiam a možnostiam prácou nahradiť škodu spôsobenú trestným činom. Ďalej je potrebné prihliadnuť na to, že obvinený pri svojom výsluchu dňa 20.05.2019 (č. I. 35-41) uvádza, že poškodený už v čase skutku mal „nejaké“ staršie zranenia, ktoré mu mal spôsobiť neznámy páchatel' toho istého dňa. K ich povahe sa však nevyjadril a len odkázal na svedka J., ktorý by vedel tieto zranenia popísať. Na tvrdení, že zranenia na tvári poškodeného spôsobilá neznáma osoba, obvinený de facto založil svoju obhajobu. Dôležité však je sa v tomto momente zaoberať otázkou, prečo obvinený už pri svojom výsluchu dňa 20.05.2020 dostatočne nepopísal zranenia, aké mal mať poškodený pred skutkom. Obvinený neskôr pri svojom výsluchu uvádzal, že priznáva, že mohol poškodenému „vybiť zuby a spraviť ten hematóm pod okom, ale zlomený nos už mal“. Tento výsluch sa vykonával deň po tom, ako sa obhajca obvineného oboznámil so spisom.

Ako najpodstatnejší dôkazný prostriedok vníma prokurátor znalecký posudok č. 913765-06/19 znalca MUDr. U. a jeho doplnenie č. 913765-11/19. Vyplýva z nich, že „Bez toho, že by znalec mienil hodnotiť zistené zdravotné skutočnosti, alebo riešiť právne otázky (...) vyššie citované zranenia, ktoré znalec pokladá u poškodenej osoby za preukázané (...) považuje za závažné, ktoré svojim charakterom a rozsahom následkom zranenia - zlomeniny tvárových kostí, síce bezprostredne neohrozovali život poškodenej osoby, avšak dlhší čas trvajúcou poruchou zdravia napíňa znaky ťažkej ujmy na zdraví tak, ako to meritórne stanovuje § 123 ods. 3 Trestného zákona.“ Ďalej znalec určil, že „V zmysle príčin, mechanizmu pri hodnotení poranení v lekárskej praxi na zdokumentované zlomeniny tvárových kostí je nevyhnutné pôsobenie tupého pevného násillia s relatívne malou styčnou plochou, ktoré pôsobí

na tvárovú časť hlavy poškodeného prudkosťou a tlakom energiou strednej intenzity sily. Z uvedenej skutočnosti je možné po stránke súdnoznaleckej usudzovať, že jednou fackou, ktorú videl a počul svedok R. O. je z hľadiska mechanizmu úrazu nepravdepodobný vznik zdokumentovaného poranenia. Skutočnosť, že poškodená osoba bola zbitá pred TESCOM znalec nemôže z predloženého materiálu potvrdiť, ani vyvrátiť. Avšak znalec môže konštatovať, že zdokumentované zlomeniny tvárových kostí sú sprevádzané okrem iného krvácaním z nosových dierok, z úst, bolesťami pomerne silnej intenzity, ktoré bolesti spolu s hodnotami 0,47 mg/l zisteného alkoholu v krvi môžu prechádzať až do určitého stupňa škodového stavu čo sa v súdnoznaleckej praxi odzrkadľuje, že schopnosť jednania u poškodeného je obmedzená iba na jednoduché úkony ako je zavolanie sanitky telefónom, posadiť sa do úľavovej polohy, priložiť vreckovku na krvácajúcu ranu a podobne.“ „Ostatok deklarovaných poranení t.j. zlomenia nosových kostí, zlomenina sánky vľavo, zlomenina spodiny očnénice vpravo, zlomenina krídlovitých výbežkov čuchovej kosti obojstranne, viac úlomková zlomenina prednej a postrannej steny dutiny hornej čeľuste s vpáčením do dutiny čeľuste sprevádzanej zaliatím krvou oboch dutín, zlomenina zubného výbežku hornej čeľuste, vo všeobecnosti obmedzujú poranenú osobu v jednaní, že nie je schopná vykonávať úlohy, ako je nákup, odnesenie nákupu na adresu. Pokiaľ mu to dovoľí množina poranení môže sa pohybovať, stáť s oporou, prípadne vykonávať jednoduché úkony, ktoré sú riadené podvedomím.“ Najmä tieto znalecky zistené skutočnosti, sú zlomovým dôkazom, ktorý usvedčuje obvineného zo spáchaného skutku. Je nad všetky pochybnosti jasné, že zranenia, ktoré utrpel poškodený, a ktoré boli popísané v lekárskejších správach, nemohol poškodený utpieť niekedy v čase pred skutkom (pri útoku pred TESCOM).

Okresný súd podľa prokurátora vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, no vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil. Správne považoval za preukázané, že sa obžalovaný dopustil útoku na chránenú osobu - na osobu vyššieho veku. Z vykonaného dokazovania vyplýva ucelená reťaz priamych aj nepriamych dôkazov, na základe ktorých je možné vysloviť záver o vine obžalovaného V. a ním spáchaný skutok pri zohľadnení následku a spôsobu opakovaného útoku výlučne na hlavu poškodeného právne kvalifikovať najmenej ako zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Obžalovaný T. V. počas celého konania popieral spáchanie trestného činu a už vôbec svoje konania neofutoval, čo je zrejmé z jeho výsluchov a vyjadrení, ako i zo záverečnej reči jeho obhajcu i z obsahu prednesu v rámci posledného slova. Ako mohol samosudca obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. čo je zjavným porušením zákona, po čom mu bol následne uložený trest jedného roka, čo je trest pod trestnou sadzbou, pričom individuálna trestná sadzba u obžalovaného V. pri riadnom posúdení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je pri prevahe priťažujúcich okolností šesťnásť mesiacov až tri roky a to samozrejme len pri uznaní viny samostatne za trestný čin výtržníctvo.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), písm. f) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V a v zmysle ustanovenia § 322 ods. 1, ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci rozsudkom tak, že uzná obžalovaného za vinného skutkovo a právne podľa podanej obžaloby okresného prokurátora a obžalovanému uloží úhrnný trest odňatia slobody (§ 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. asperovaný, pri opätovne spáchanom zločine § 38 ods. 5 Tr. zák.) najmenej vo výmere osem rokov a šesť mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne navrhol, aby súd obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou ako ja zaviazal povinnosťou nahraďiť škodu poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni vo výške 101,51-Eur. V prípade, že krajský súd dospeje k záveru, že je nutné vec vrátiť prvostupňovému súdu aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, navrhuje aby bol okresný zaviazaný právnym názorom krajského súdu.

K dôvodom odvolania obhajca obžalovaného vo vyjadrení doručenom v rámci odvolacieho konania uviedol, že už počas prípravného konania hneď na začiatku bolo preukázané, že poškodeného S. Q. napadla iná osoba, ktorú sa nepodarilo OČTK stotožniť a vypočuť. Malo sa tak udiť po ceste z Tesca, o čom jednoznačne už v prípravnom konaní vypovedal svedok Y. J., ktorý bol vypočutý už dňa 20.05.2019, ktorý uviedol, že poškodeného poslal do Tesca a potom ako sa po dvoch hodinách vrátil z Tesca, vrátil sa zranený. Toto nebolo zo strany OČTK a dozorujúcej prokuratúry dostatočne a vyčerpávajúcym spôsobom preverené, pričom od začiatku ako bolo vznesené, v tom čase obvinenému T. V., obvinenie uznesením zo dňa 19.05.2019, obžalovaný od začiatku svojho trestného stíhania žiadal, aby boli zabezpečené

kamerové záznamy z liniek MHD, ktoré by dokumentovali, že poškodený mal už zranenia, keď s nimi nastúpil (obžalovaný V. a svedok O.) do autobusu MHD, čo by jednoznačne tieto kamerové záznamy dokumentovali, že došlo k napadnutiu inou osobou a poškodený už mal pred skutkom rozsiahle zranenia hlavy, čo by možno aj pomohlo znalcovi upresniť svoje závery v rámci znaleckého posudku, nakoľko znalec v rámci svojho prvého znaleckého posudku č. 913765-06/19, zo dňa 30.06.2019, výslovne uviedol, že zistená a zdokumentovaná množina poranení poškodenej osoby S. Q. neodporuje takému mechanizmu úrazu, ako je uvedené v uznesení o vznesení obvinenia, teda konaním dvoch osôb, pričom poškodeného S. Q. zhodili na zem, kopali a udierali poškodeného do oblasti tváre a hlavy, poškodený ležal na zemi. Niekoľkokrát obhajca, ako aj obžalovaný po dopracovaní znaleckého posudku - doplnení, žiadal vypočuť znalca v rámci prípravného konania, kde by bolo možné vyjasniť otázky rozpornosti znaleckého posudku a jeho doplnenia, nakoľko znalec sa v doplnení vyjadruje v množine zranení, ktorú vylúčil z celkových zranení, o ktorých hovorí posudok zo dňa 30.06.2019 a uvádza, že tieto zranenia mohla spôsobiť táto tretia osoba. Vzniká tu však pochybnosť, keď tretia osoba mohla spôsobiť poranenia - zlomenina nosovej priehradky, dvoch rezákov sánky, odreniny kože pravého nosového krídla, či nemohla aj táto osoba spôsobiť zlomeninu nosových kostí, krídlovitých výbežkov čuchovej kosti, zlomeninu postrannej a prednej steny dutiny hornej čeľuste s vpáčením do dutiny čeľuste sprevádzanej zaliatím krvou oboch dutín, k tomu jednoznačne sa vedel vyjadriť len znalec. Tento návrh na vypočutie znalca nebol prokurátorom akceptovaný a napriek všetkým zisteniam bola podaná obžaloba, kde v skutkovej vešte obžaloby boli uvádzané kompletne všetky zranenia a s tým, že všetky tieto zranenia mal spôsobiť obžalovaný.

Rovnako neboli aj akceptované návrhy na vypočutie svedkov a to E. E. a Y. Z.. Uvedení svedkovia by jednak preukázali, že poškodený je agresívny človek, ktorý vyvoláva konflikty, bezdôvodne napáda iné osoby, dokonca aj obžalovaného T. V., Y. Z., ktorého mal dokonca napadnúť aj mačetou, že ide o osobu, ktorá sa predstavovala ako príslušník ŠTB, bývalý vojak, člen väzenskej a justičnej stráže, ako osoba, ktorá mala mať vek 55 - 56 rokov, z čoho je evidentné, že nešlo o osobu pravdovravnú tak, ako to uvádza prokurátor v rámci svojho odôvodnenia odvolania. Znalkyňa PhDr. U. V., výslovne na otázku samosudkyne uviedla, že fabulačné tendencie tam boli prítomné (u poškodeného) a nemôže vylúčiť ani to, že vedome fabuloval v snahe niekomu poškodiť, čo jednoznačne preukazuje, že poškodený už v prípravnom konaní mal tendenciu neuvádzaním rozhodných skutočností konať tak, aby nebolo možné prispieť k spoľahlivému zisteniu objektívneho skutkového stavu. Toto dokazuje aj správanie sa poškodeného, že na termín k znalkyni prišiel až na niekoľkýkrát. Uvádzal skutočnosti, že nekonzumuje od incidentu alkoholické nápoje, pričom znalkyňa uviedla, že „bolo cítiť aj zápach zbytkového alkoholu“. Rovnako znalkyňa uvádzala, že pri vyšetrení bez klinických známkov poruchy pamäte, pri opise skutku zahmlieval skutočnosti a udával čiastkovú amnéziu. Tento jeho obštrukčný prejav, aby nebola vec náležite objasnená a vyšetrená prebiehal celým konaním, či už v prípravnom konaní, resp. v konaní pred súdom, kde v prípravnom konaní nechodil na úkony, na ktoré bol predvolaný, musela ho hľadať polícia a v rámci konania pred súdom absolútne ignoroval priebeh, neprevzal obžalobu, nedostavoval sa na pojednávania, nepreberal si predvolania, pričom bolo minimálne svedkom O. preukázané, že mal vedomosť minimálne o jednom až dvoch termínoch hlavného pojednávania a napriek uvedeným skutočnostiam hlavné pojednávania sabotoval a ani na jednom sa nezúčastnil.

Obhajca ďalej uviedol, že zo záverov o veľkosti krvných škvŕn znalcov KEÚ PZ jednoznačne vyplýva, že obžalovaný nemohol kopnúť poškodeného do tváre, nakoľko aj z fotodokumentácie je zrejmé, že tam bolo veľké množstvo krvi, čo by zanechalo na teniske obžalovaného rozsiahle krvné stopy a nie stopy v rozmere do 2 mm. Znalec MUDr. U., uviedol, že pokiaľ je osoba zdravá, tak priemerná doba krvácania z drobných ciev môže byť takých 90 sekúnd, krvácať začne hneď po údere, pričom v prípade alkoholikov je toto krvácanie predĺžené. Na otázku, či takéto krvácanie pri opakovanom údere zanechá stopy na končatinách útočníka, resp. na tom predmete znalec odpovedal, áno. Znalec rovnako na otázku, že keď lekár nebol upozornený na časový odstup jednotlivých zranení, či je schopný sám od seba určiť časový odstup medzi jednotlivými zraneniami (medzi útokom pred Tescom a žalovaným skutkom) odpovedal znalec, že musela by tam byť napr. nejaká stará chrasta a vedľa nej hematóm, pri krátkom časovom odstupe to sám lekár nevie určiť, pokiaľ ide napr. o 3-hodinový rozdiel medzi útokmi nie sú také signifikanty, ktoré by lekára upozornili na takú skutočnosť. Na otázku obžalovaného, či je možné tieto zranenia spôsobiť jedným úderom, znalec odpovedal, že nie je to možné, nemohli vzniknúť poranenia len jedným úderom. K uvedeným dôkazom pristupujú aj dôkazy svedkov.

Pokiaľ sa týka svedka R. tento svedok zaevidoval incident zo vzdialenosti viac ako 100 metrov. Prokurátor sa odvolával na jeho výpoveď, pričom už samotná výpoveď T. je rozporná v tom, že vo výpovedi z 19.05.2020 a výpovedi z 20.05.2020 uvádza odlišný priebeh ako sa mala osoba poškodeného dostať na zem. Ide o osobu krátkozrakú, používajúcu okuliare s veľkosťou 4 až 5 dioptrií, pričom tento svedok podľa jeho vyjadrenia popisuje jasne, zreteľne a nepretržite v tom zmysle, že videl, čo sa udialo, nevie však uviesť, ktorá osoba mala napadnúť poškodeného, čo bolo neskôr po otázkach obhajoby rozporované, nakoľko popisoval vzdialenosti, v ktorých sa nachádzal od predmetného skutku v rozsahu zhruba, že bol na začiatku prechodu pre chodcov, čo je asi 30 metrov. Uvedené tvrdenie nie je pravdivé, nakoľko vzdialenosť prechodu pre chodcov k miestu, kde sa stal skutok je viac ako 100 metrov.

Všetky vyššie uvedené skutočnosti potvrdzujú, že výpoveď obžalovaného je pravdivá a vyvracajú skutočnosti, resp. interpretáciu skutočností OP BA V, smerujúcu k tomu, že obžalovaný sa dopustil skutku, ktorý je mu obžalobou kladený za vinu. Pokiaľ sa týka tvrdenia prokurátora, že súd pochybil, keď priznal poľahčujúcu okolnosť obžalovanému podľa § 36 písm. 1) Tr. zákona, tak k tomu by som uviedol, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní v rámci vyjadrenia záverečnej reči, práva na záverečné slovo, priznal, že jeden krát udrel poškodeného, svoje konanie úprimne oľutovať, čiže tvrdenie OP BA V, nie je pravdivé, navyše práve účelovou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe bolo obžalovanému znemožnené, aby urobil vyhlásenie o vine, nakoľko bola žalovaná nadhodnotená kvalifikácia a pokiaľ by bola žalovaná kvalifikácia prečinu výtržníctva, obžalovaný by urobil vyhlásenie o vine.

Na základe všetkých vyššie uvádzaných skutočností a teda na základe toho, že okresný súd správne a zákonne rozhodol ohľadne obžalovaného preto obhajca navrhol, aby odvolací súd po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zástupca krajskej prokuratúry uviedol, že je naďalej toho názoru, že rozsudok prvého stupňa je zákonný, trvá na podanom odvolaní, ktoré bolo podrobné okresnou prokuratúrou odôvodnené a navrhol rozhodnúť v intenciách jeho záveru o zrušení napadnutého rozsudku.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného uviedol, že sa plne pridržiava vyjadrenia k dôvodom odvolania. Obžalovaný od začiatku žiadal, aby boli zabezpečené kamerové záznamy, ktoré by jasne preukázali na charakter zranení poškodeného, s ktorými do MHD nastúpil pred samotným incidentom. Na centrálnom prijíme účelovo neuviedol prvý incident, čím nebolo možné rozoznať jednotlivé zranenia, a teda znalec nemal informácie o zraneniach, ktoré mali byť poškodenému spôsobené skôr, navyše, v jeho znaleckom posudku sú rozpory, ktoré neboli odstránené ani na hlavnom pojednávaní. Obhajca záverom uviedol, že je presvedčený, že napadnutý rozsudok okresného súdu je zákonný, preto navrhol odvolania prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný T. V. na verejnom zasadnutí uviedol, že priznáva prečin tak, ako bol uznaný v rozsudku a je mu ľúto, že sa to stalo.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie je čiastočne dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Pred súdom prvého stupňa bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie zákonným spôsobom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por.

Napadnutý výrok o vine vrátane právnej kvalifikácie.

Krajský súd vo vzťahu k napadnutému výroku o vine uvádza, že tento okresný súd, tak samotný skutok ako aj právnu kvalifikáciu, ustálil správne a zákonne na základe vykonaného dokazovania. Inak povedané, prokuratúra neustála obžalobu. Nosnou skutočnosťou pre takýto postup súdu bolo, že nebolo jednoznačne a bez pochyb ustálené (znaleckým dokazovaním), ktoré zranenia spôsobil poškodenému obžalovaný, a ktoré už mu boli spôsobené skôr inou osobou. K nemožnosti jednoznačného ustálenia tejto skutočnosti, rozhodne prispel aj postoj poškodeného, ktorý pri prvotnom ošetrení zamlčal, že mu boli niektoré zranenia spôsobené v ten istý deň, avšak pred niekoľkými hodinami pred skutkom. Táto skutočnosť sa potom odrazila aj v lekárskej správe a následne v znaleckom posudku a jeho doplnení, ktoré nevychádzali z exaktných zistení, iba v určitej časti z predpokladov. Poškodený navyše nevy povedal konzistentne vo všetkých svojich výpovediach. Rovnako k nemožnosti akceptovať priebeh skutku (a následne aj právnu kvalifikáciu) uvedeného v obžalobe prispela aj absencia kamerového záznamu, o ktorý sa obhajoba usilovala už v prípravnom konaní, či výpoveď očitého svedka z miesta skutku, ktorý niektoré skutočnosti uvádzal v rozpore s tým, ako ich mohol reálne vidieť. V takejto dôkaznej situácii bolo preto potrebné aplikovať zásadu in dubio pro reo a upraviť skutok aj právnu kvalifikáciu tak, ako to urobil súd prvého stupňa.

Napadnutý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu.

pokiaľ ide o uložený trest súdom prvého stupňa, krajský súd v zhode s prokurátorom uvádza, že nie je možné u obžalovaného aplikovať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Priznanie sa obžalovaného a oľutovanie skutku pre krajským súdom je potrebné vyhodnotiť ako snahu obžalovaného dosiahnuť čo najnižší trest. Nie preto, že sa obžalovaný počas celého konania aktívne bránil, čo sa týka priebehu skutku a právnej kvalifikácie (dokonca úspešne), ale preto, že počas celého konania z jeho prejavov nebola zjavná skutočná ľútosť nad jeho konaním. Krajský súd preto pristúpil k zmenne uloženého trestu tak, že trest uložil pri prevahe priťažujúcich okolností pri upravenej trestnej sadzbe v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., a to vo výmere dva roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

K výroku o treste odvolací súd ďalej pripomína, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktorý sa ukladá páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu (zásada personalita trestu), je následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Základnou funkciou trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred páchatel'mi, ktorá sa uskutočňuje jednak prvkom donútenia a jednak prvkom výchovy. Trest vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a trestného činu. Pri ukladaní trestu súd prihliadne najmä na spôsob spáchanie činu, jeho následok a zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Osobu páchatel'a treba vyhodnotiť vo všetkých súvislostiach i z hľadiska prognózy jeho budúceho vývoja správania v spojitosti so spáchaným trestným

činom, významný je spôsob života a správanie sa obžalovaného, či jeho postoj k spáchanému trestnému činu.

Pokiaľ ide o uložené ochranné liečenie súdom prvého stupňa, bolo potrebné zrušiť a „napraviť“ aj tento výrok, nakoľko neobsahoval zákonné ustanovenie, a teda ani dôvod, prečo bolo obžalovanému uložené. Krajský súd preto podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Nakoľko poškodená Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Bratislava riadne a včas uplatnila nárok na náhradu škody, škodu riadne zdokladovala, krajský súd obžalovaného T. zaviazal k náhrade spôsobnej škody v sume 101,51 eur.

Poučenie:

Proti rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.